

РЕШЕНИЕ

№ 6184

гр. София, 09.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 09.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **6808** по описа за **2020** година докладвано от съдия Любка Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ – [населено място] /ИА „МН“/, чрез процесуалния й представител ст. юрк. Д. И., срещу Решение от 01.04.2020 г., постановено по НАХД № 18715 по описа за 2019 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 7 – ми състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 27-77/24.06.2019 г., издадено от изпълнителния директор на ИА „МН“ – [населено място], с което на д-р В. Д. М., ЕГН [ЕГН], на основание чл. 229, ал. 1 от Закона за здравето (ЗЗдр.) е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 (триста) лева, за извършено нарушение на чл. 29, т. 1 от Наредба за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ (НОПДМП).

Касационният жалбоподател, изпълнителният директор на ИА „МН“ – [населено място], моли съдът да отмени обжалваното съдебно решение и да потвърди НП като правилно и законосъобразно. Посочва, че горесцитираното съдебно решение е издадено при неправилно приложение на закона по смисъла на чл. 328, ал. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК) и при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила по смисъла на чл. 348, ал. 3, т. 1 от НПК, във връзка с чл. 63,

ал. 1 от ЗАНН. Счита, че СРС е следвало да прекрати производството по делото, тъй като към датата на администрирането на жалбата в съда, не било представено пълномощно за процесуално представителство. Твърди, че оставало неясно дали М. е искал в срока за обжалване да обжалва НП или в последващ момент е взел това решение. На следващо място счита, че неправилно съдът е приел, че субектът на административнонаказателната отговорност е болничното заведение или неговият управител. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

По делото е постъпил писмен отговор от процесуален представител на В. Д. М., в който се релевират доводи за неоснователност на касационната жалба.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, не се явява и не се представлява. В постъпило по делото писмо от 02.09.2020 г. поддържа касационната жалба.

Ответникът - В. Д. М., редовно призован, се представлява от адв. Ел-Т., който оспорва касационната жалба. Поддържа писмения отговор. Моли решението на СРС да бъде потвърдено.

Представителят на Софийска градска прокуратура моли съда да потвърди решението на СРС като правилно и законосъобразно.

Административен съд София – град, VI касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено следното от фактическа страна:

Въз основа на събраните писмени и гласни доказателства, в хода на проведеното пред СРС съдебно следствие, по делото е установено от фактическа страна, че по повод подадена жалба от пациент П. Я. за неудовлетвореност от приложения й лечебен процес в САГБАЛ [фирма], [населено място] е била възложена със Заповед № РД-27-77/04.02.2019 г. на изп. директор на ИА „МО“ и извършена извънредна проверка на болничното заведение в периода от 06.02.2019 г. до 08.02.2019 г. от свидетелите Е. Й. – гл. инсп. в дирекция „ОКА“ в ИА „Медицински одит“ (ИА „МО“) и д-р М. Н. – държавен инспектор в ИА „МО“. При проверката било установено, че на 08.05.2018 г. пациентът П. Я. била хоспитализирана в САГБАЛ [фирма], [населено място], по клинична пътека (КП) № 162 „Оперативни интервенции чрез коремен достъп за отстраняване на болестни изменения на женските полови органи“, МКБ 10-D261. Изписана била на 10.05.2018 г. От историята на заболяването (ИЗ) № 2021/08.05.2018 г. било видно, че пациентката е попълнила „Заявление за избор на лекар/екип от медицински специалисти“ на 08.05.2018 г., в което заявила, че избира екип в състав: д-р В. М. – акушер-гинеколог в Отделение по „Акушерство и гинекология“ в САГБАЛ [фирма], [населено място] и д-р М. – анестезиолог, за извършване на оперативна лапароскопия по КП № 162 „Оперативни интервенции чрез коремен достъп за отстраняване на болестни изменения на женските полови органи“. В заявлението като уведомяващ бил положен подписа на д-р М., удовлетворил на 08.05.2018 г. желанието на пациентката Я.. За посочения избор на екип от медицински специалисти, пациентката заплатила сумата от 900 лева – пакет за извършването на оперативна лапароскопия, за което бил издаден ПКО № 128281/10.05.2018 г., издаден от САГБАЛ [фирма], [населено място]. Избраният опериращ лекар д-р М. бил посочен в ИЗ № 2021/08.05.2018 г. като лекуващ лекар на пациентката. В издадената й епикриза също бил посочен като нейн лекуващ лекар.

При проверката контролните органи констатирани нарушение на чл. 29, т. 1 от НОПДМП във вр. чл. 81, ал. 3 от ЗЗдр. – било допуснато извършване на избор на лекар, който имал качеството на лекуващ лекар и наблюдаващ пациента за цялото

време на престоя му в лечебното заведение.

За извършените нарушения бил съставен АУАН № А-27-77/26.03.2019 г., както и протокол за извършената проверка № КП-27-254/05.11.2012г. Въз основа на съставения АУАН е издадено НП № 27-77/24.06.2019 г.

С оглед разкриване на обективната истина в хода на въззивното производство са събрани показанията на Е. Й. - актосъставител. и д-р М. Н. – свидетел на проверката. Същите изцяло кореспондират с гореизложената фактическа обстановка.

По делото са представени следните писмени доказателства: Заповед № РД-27-77/04.02.2019 г. на изп. директор на ИА „МО“; ИЗ № 2021/08.05.2018 г. на П. Я.; трудов договор, длъжностна характеристика, диплома и др. документи за правоспособност на д-р В. М.; епикриза на П. Я.; Заявление за избор на лекар/екип от медицински специалисти от 08.05.2018 г. на П. Я.; ПКО № 128281/10.05.2018 г., издаден от САГБАЛ [фирма], [населено място] и квитанция към него; други мед. Документи за лечението на пациентката и декларации, попълнени от нея.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните изводи от правна страна:

Съдът намира касационната жалба за процесуално допустима, като подадена в законоустановения 14 - дневен срок от съобщаването на обжалваното съдебно решение и от надлежно процесуално легитимирана страна.

Разгледана по същество е неоснователна.

За да отмени наказателното постановление, районният съд е приел, че макар да не са допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство, да са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН и сроковете по чл. 34 ЗАНН, личната административно-наказателна отговорност на д-р В. М. може да бъде ангажирана само за нарушение на чл. 26 от НОПДМП, но не и за нарушение на чл. 29, т. 1 НОПДМП, тъй като заявлението за избор на лекар/екип е адресирано до управителя на САГБАЛ [фирма], [населено място] и той е лицето, което е следвало да направи преценката за съвместимост или не между качеството на д-р М. като лекуващ лекар и едновременно с това като избран от пациента лекар в екип от медицински специалисти.

Решението е правилно. Въз основа на правилно установени факти районният съд е направил правилни и обосновани изводи, които напълно се споделят от настоящата инстанция.

Д-р В. М. е привлечен към административно-наказателна отговорност по чл. 229, ал. 1 от ЗЗдр. за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 29, т. 1 от НОПДМП, недопускаща извършването на избор на лекар/екип, който да лекува и наблюдава пациента за цялото време на престоя му в лечебното заведение, в т. ч. на служебно определения от лечебното заведение лекуващ лекар на пациента. Следователно, ангажирането на административно-наказателната отговорност на лицето изисква да бъде безспорно установено, че в конкретния случай именно д-р М. е субект на отговорността по чл. 29, т. 1 от НОПДМП.

Вярно е, че от текста на чл. 29, т. 1 от НОПДМП е възможно да се изведе забрана едно и също лице да съвместява едновременно качествата "лекуващ лекар" и "избран лекар" и/или "участник в екип", който да осъществи конкретни медицински манипулации. Безспорно в случая такова нарушение е допуснато, доколкото от приложената по преписката ИЗ се установява, че д-р В. М. в посочения случай противозаконно съвместява тези качества. Недоказана е обаче преценката на

административно-наказващия орган кой е субектът, който следва да носи отговорност в тези случаи.

Това е така, тъй като от събраните по делото доказателства се установява, че заявлението за избор на лекар/екип от медицински специалисти е адресирано до управителя на САГБАЛ [фирма], [населено място], и следователно управителят на лечебното заведение е лицето, което би следвало да се произнесе по искането на пациентката и да допусне или да не допусне избора на лекар/екип, доколкото по делото няма данни да е било оправомощено друго лице за това, а още по-малко това лице да е д-р В. М..

Отделно от това в заявлението срещу „Разглеждане на заявлението, решение“ фигурира резолюция: „Да! Управител - подпис и печат на лечебното заведение“, следователно управителя е взел решението, с което е допуснат въпросният избор на лекар/екип, а д-р М. само е уведомил пациентката за решението. Казано с други думи, недоказан е фактът, че именно д-р В. М. в процесния случай е субект на отговорността по чл. 29, т. 1 от НОПДМП.

Действително, избраният лекар може да отговаря за допуснатото нарушение, но единствено и само за неизпълнение на задължението си по чл. 26, във връзка с чл. 29 от НОПДМП, а именно да уведоми пациента за невъзможността да бъде удовлетворен изборът му, поради забраната на чл. 29 от същата наредба. В настоящият случай обаче текстът на чл. 26 от НОПДМП изобщо не е цитиран при описание на нарушението.

Съобразени със смисъла на посочените от районния съд разпоредби и на чл. 24а, чл. 30-31 от Наредбата са в крайна сметка, изводите му относно това, че субектът на административната отговорност би следвало да е лечебното заведение, или неговият управител, но не и конкретно избрания лекар. Правилен е и анализа на районния съд касателно разпоредбата на чл. 26 от Наредбата.

Неоснователно е и възражението в жалбата, че към датата на администрирането на жалбата на В. М. в съда, не било представено пълномощно за процесуално представителство и оставало неясно дали М. е искал в срока за обжалване да обжалва НП или в последващ момент е взел това решение. Представеното адвокатско пълномощно е съставено във връзка с обжалване на процесното НП, с изрично право за осъществяване на процесуално представителство в производството пред СРС. Обстоятелството, че същото е представено в открито съдебно заседание не се явява процесуално нарушение. На следващо място съдът счита, че волята на жалбоподателя към момента на подаване на жалбата не е опорочена, тъй като по преписката има представено пълномощно от 11.03.2019 г., по силата на което адв. Ел-Т. е упълномощен да представлява В. М. във връзка с предявяване на АУАН, както и да прави възражения по него.

Предвид гореизложеното и поради липсата на релевираните с жалбата касационни основания и на други такива по чл. 218, ал. 2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение, като законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1-во от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София - град, VI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ в сила Решение от 01.04.2020 г., постановено по НАХД № 18715 по описа за 2019 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 7 – ми състав.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.